

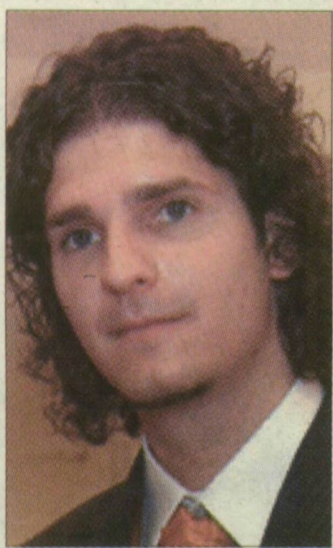
SZEMBESÍTJÜK OLVASÓINKKAL

Felismeri-e Nagy Lászlót?

Játékunkban arra invitáljuk olvasóinkat, tippeljenek velünk. Ki van a képen? Újságíróink mutatnak egy fényképet egy Csongrád megyei híres emberről. Ismerik őt? Mit mond önnek a portré, az arcvonások?

NAGY LÁSZLÓ

A szegedi járókelőknek ezúttal Nagy László fotóját mutattuk meg. A Pick Szeged kézilabdacsapatának volt játékosát ketten azonnal felismerték. Egyikük a fiatal sportoló jelenlegi csapatát és családi állapotát is helyesen nevezte meg. Akadt azonban olyan is, aki politikusnak, más műsorvezetőnek vélte a Barcelonai játékosát.

Muskó Csaba munkanélküli:

– Hogy ki van a képen? Hát Deutsch Tamás politikus! Nem? Ha nem ő, akkor is köze lehet a politikához. Nem politikus? Akkor tanár. Ez sem jó? Esetleg sportoló? Eltaláltam? Sajnos nem vagyok jártas a sportban. De ha sportoló és Szeged, akkor egyből a Pick Szeged kézilabdacsapata jut eszembe. Ugye ott játszik? Már nem? Én csak Mezei Richárdot ismerem, de ez nem ő. A keresztneve László? Akkor csak a Nagy Laci lehet! Régebben rövidebb volt a haja, ezért nem ismertem fel elsőre.

Ördögh Eszter tanuló:

– Sajnos nem tudom, ki lehet a képen. Nagyon ismerős az arca, de nem ugrik be. Mint ha a tévében láttam volna. Szerintem valami műsort vezethet. Az arcvonásai alapján egy humoros, poénos embernek vélem. Láthatam a televízióban, de mégsem ott dolgozik? Akkor nem tudom, mi lehet a foglalkozása. Közé van a labdához? Akkor kézilabdázó lehet. Nem *Laluska Balázs* van a képen? A többi kézilabdást sajnos nem ismerem. Nagy László? Sajnos semmit nem mond a neve.

Szalkó Judit tanuló:

– Ez könnyű. Ő a Nagy Laci. Nem volt nehezé rájőnnöm, mert szeretem a sportolókat, ráadásul apukám kollégájának a fia. A Pick Szeged kézilabdásait jól ismerem, mert régen kijártam a meccseikre. Személyesen még nem találkoztam vele, de láttam már élőben játszani. Ezért nem tudom megítélni, milyen az életben, de ha sportol, rossz ember nem lehet. A portré alapján szimpatikusnak tűnik, női szemmel pedig megfelelő. Még annyit tudok róla, hogy már külföldön játszik.

Varga Tamás tanuló:

– Hú! Kézilabdás, az biztos! A nevét nem tudom, de a Barcelonában játszik. Mégis megvan! Nagy László van a képen. Nagyon jó játékosnak tartom, sajnálom, hogy nem tudta megtartani a Szeged. Tudom, hogy sokra vitte Spanyolországban – nemzetközileg is szép helyezéseket ért el csapatával. Szereti Szegedet, hiszen ebben a városban nőtt fel meg tavaly ősszel. Szerintem ő egy visszahúzódó, családszerető ember lehet. Jó lenne újra Pick-mezen látni.

A szabadkai rákbeteg kisfiú bár magyar, állampolgárság hiján nem jogosult ingyenes ellátásra

Négy és fél millióba kerül Roland élete

Egy gyermek élete nem múlhat a pénzen, Szabó Rolandon mégis már csak jóakarató emberek segíthetnek. A nyolcéves szabadkai kisfiút évek óta kezelik rákbetegsége miatt a szegedi gyermekklinikán. Mivel nem magyar állampolgár, gyógyítása súlyos milliókba kerül. Családja mostanra azonban már mindent pénzé tett, nem tudják tovább finanszírozni egyetlen gyermekük felépülését.

Egy nyolcéves kisfiú nagymamája fordult szerkesztőségünkhez: segítségük rákbeteg unokája gyógykezeléséhez adományozókat találni. Szabó Roland évek óta leukémiás, a Szegedi Tudományegyetem gyermekklinikáján gyógyítják. Csakhogy hiába beszél magyarul, hiába magyarok a szülei, mivel Szabadkán lakik és nem magyar állampolgár, magyarországi kezelése súlyos milliókba kerül, a biztosító ugyanis nem állja a költségeket. Mostanra elfogyott a család minden tartaléka. Ha nem kapnak segítséget, le kell állítani Roland kezelését.

– Négyévesen lett beteg az unokám – kezdte mesélni a kisfiú történetét a Szegeden élő nagymama, Német Ilona. – Levért volt, csak aludni akart, nem tudtuk elképzelni, mi a baj. Szabadkán azonban nem tudtak segíteni rajta, ami nem is csoda: a háború után az orvosok nagy része külföldre ment, a felszerelést pedig Belgrádba vitték. Nem volt hát más választásunk, a várható költségek ellenére is úgy döntöt-

A baj nem jár egyedül. A kisfiú már beteg volt, amikor autóbalesetben meghalt az édesapja

Fotó: Karnok Csaba

tünk, felkeressük a szegedi klinikát.

Tavaly nagypénteken telefonáltak, az ünnep ellenére azonnal fogadták a klinikán a család

egy szem gyermekét. Ahogy a nagymama fogalmazott: ha nem így történt volna, a kisfiú már hétfőn nem élt volna. – Hat hónapig kezelték, végül teljesen tünetmentes lett. Januárban azonban ismét kiújult a betegség, Roland heréjében daganatot találtak. Újrakezdődött tehát minden, ismét hatalmas kiadásaink lettek.

Az első két kezelést a Segítő Jobb Alapítvány fizette, a harmadikat az édesanya. A több mint

kétmillió forintot csak úgy tudta előteremteni, hogy minden mozgatható értéket pénzé tett. – A lányom nem tud dolgozni – magyarázta könnyeit törölgetve a nagymama. – A férje tavaly meghalt autóbalesetben, valakinek pedig otthon kell maradnia Rolanddal. Kilátástalan a helyzetük.

A nyolcéves kisfiúnak még két kezelésre lenne szüksége. Ha a kúrát megszakítják, az akár végzetes is lehet számára,

de érthető módon a klinika csak akkor fogadja, ha a közel négy és fél millió forintos számlát a család ki tudja egyenlíteni. Roland és édesanyja kedden érkezik Magyarországra, hiszen a vérvizsgálatot mindenképpen el kell végezni. Ha addig találnak segítő szándékú embereket, a klinikán maradnak, és folytatják a kemoterápiát. Ha nem – abba bele sem mernek gondolni.

TIMÁR KRISZTA

ADOMÁNYOKAT VÁRUNK

Akik segítenének – magánszemélyek, civil szervezetek, alapítványok, gazdasági társaságok – a kisgyerek gyógykezelésének kifizetésében, adományait az édesanya, Német Csilla OTP-számlaszámára (11773353-00365134), vagy az SZTE Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyászattudományi Centrum számlaszámára (10028007-00285489-00000000) küldhetik. Utóbbi esetben a közleményben fel kell tüntetni a Gyermekgyógyászati Klinika A 310 5X020 témaszámot.

Szentesi fiatalok a kábítószer fogságában

Az egyiknek sikerül, a másiknak nem

Sikerült megszabadulnia a kábítószerrel annak a szentesi fiatalnak, aki a helybeli drogcentrum munkatársaitól kap lelki vigaszt. Egy élsportoló viszont korábban áldozata lett a gyilkos szernak, míg egy másik fiút a barátja óvott meg a drogtól.

Találkozót beszélünk meg a szentesi drogambulancián egy fiatalal, aki szeretne talpra állni. Azt reméltük, ha megismerik a kálváriáját a szűkebb és tágabb környezetében, talán jelentkezik valaki, s nyújtja a kezét neki. Ám az egészségügyi intézmény páciense utóbb nem merne vállalni a nyilvánosságot, mondván: ha a nevét és az arcképét is adja a történethez, még inkább megbélyegzik őt a lakóhelyén. Kár lenne pedig érte, mert eddig sokat tett azért, hogy kiszabaduljon a drog fogságából. Eltöltött ugyanis kilenc hónapot az egyik rehabilitációs intézetben. Amikor onnan haza-

engedték, felkeresté a rendelőintézetnél tavaly megnyitott drogcentrumot. Dr. Rideg Sándor főorvos és munkatársai jelentik a fiatal számára a lelki támaszt, segítenek neki feldolgozni a kudarcokat. Munkahelyet keres tudniillik magának, hogy biztos egzisztenciája legyen, ám mindig fenntartással fogadták jelentkezését a cégeknél. Valamilyen úton-módon csak kiderül: régebben a szer rabja volt az egyébként jó szakmával rendelkező fiatal. De még lehet is, ha nem talál kapaskodót.

Köztiszteltetben álló szülők gyermekéről beszélt lapunknak Garai Sz. Imre, aki hosszú ideig foglalkozott ifjúságvédelmi témákkal, részt vett a drog terjedésének megelőzésében, valamint a DADA-program felelőse volt a rendőrségen nyugállományba vonulásáig. A fiú történetét felidézve azt mondta: élsportolóként rossz társaságba került, és ott próbálta ki a

szert. Egyre többet fogyasztott később belőle, s függővé is vált. A rehabilitációs intézetben aztán leszokott a drogról. Csakhogy megint hozzányúlt. Húszéves volt, amikor meghalt – tudtuk meg Garaitól, aki szerint a fiatal kálváriája a szülők válásával kezdődött. Mégis azt állítja a szakember, hogy van kiút a poklok poklából. Példaként említett egy másik fiút, aki tizenévesen került a látókörébe. Unatkozó aranyifjúként élte mindennapjait, amelyeket később a drog tett változatossá, izgalmassá. Ez a fiatal egy kislánynak köszönheti, hogy még idejében sikerült visszafordulnia a pokolba vezető útról. Életének következő állomása már az egyetemi diploma átvétele volt. Azt állítja Garai Sz. Imre: a hozzátartozóknak és a tágabb környezetnek óriási hatása van a szert már kipróbálók sorsának alakulására.

B. I.

Gaskó Béla kitüntetése

A Föld napja (április 22.) alkalmából Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszter Pro Natura Emléklakettel tüntette ki Gaskó Béla főmuzeológust, a szegedi Móra Ferenc Múzeum igazgató-helyettesét több mint három évtizedes szakmai tevékenysége, a Dél-Alföld természeti értékeinek feltárása, védetté nyilvánítása érdekében végzett munkássága és tudományos kutatói életművének elismeréseként.

Jövőutazás számítógéppel

Mozgáskorlátozottak részére indult számítógép-kezelői tanfolyam a közelmúltban Bakson. A Lépi egyet előre! programban Csongrád megyében elsőként itt vehették át a támogatási szerződést a hallgatók.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Négyszáz óra alatt, hat hónapig, napi öt órában alapfokú szakmai képzést nyújtó oklevelet szereznek majd állami és uniós támogatással a baksi mozgáskorlátozottak. Legtöbbjük korábban rendelkezett már szakmával, gépkezelőként, dajkaként, villanyszerelőként, élelmiszer-eladóként dolgoztak, amíg valamilyen betegség vagy baleset szakmájuk elhagyására kényszerítette őket. Részmunkaidőben vállalkozhatnának munkát, ami jól is jönne, hiszen a kapott ellátás szűkös megélhetést biztosít.

Az alig 2300 főt számláló településen nem sok munkalehetőség adódik. A hűtőház, a feldolgozó üzem bezárt, a termelőszövetkezet megszűnt. A község polgárainak mintegy fele ingázik, Kistelekre, Csongrádra járnak dolgozni. Egy mozgássérült ember számára mindez elérhetetlen. Ha a tizenöt ember elvégzi a tanfolyamot, távmunka formájában akár otthon is dolgozhatnak.

A Lépi egyet előre! ingyenes felnőttképzési program két éve alatt hazai és európai uniós támogatással tizenegyezer fő képzésére van lehetőség. Az indulása óta eltelt két hónap alatt majdnem tízezeren adták be jelentkezésüket hiányszakmák elsajátítására. Csongrád megyében a két évre kapott ötszáz fős keretre már négyszázhetvennyolcan jelentkeztek. Harmahatvan már támogatást nyertek gyorsképzetési eladói, ABC-eladói, számítógép-kezelői, vendéglátó vállalkozó tanfolyamra. A tapasztalatok szerint az alacsonyabb iskolázottságúak körében kisebb a tanulási hajlandóság, ezért a munkaügyi központok mentorokat alkalmaznak.